

Kedves Magyar Ágnes,

a száj kinyílt és úgy maradt, mint egy foghíjas, tört léceivel vigyorgó kerti kiskapu. Látod, ebből a helyzetből mennyi minden következhetne, de én most nem is annyira a nevetésről, a kacagásról, a hahotáról, a röhögésről, a vihogásról szólnék, amiben volt részem a könyved olvasása idején. Esténként bocsátkoztam hozzád, mint likőrös pohár üvegfalához a fáradt könyvelő homloka. Ó, a súlyos adminisztrációk után ágaskodni kezd az esztétikai hiányérzet. Oké, inkább a derúról beszelnék. Mégis. Nevetni könnyű, mint a sziksós szélbe szórni az őszi diólevelet, barna, halál, száll. Szép és csúf halottjaink derúje egy elhagyott, eltékozolt fennsíkon. A kamera elé álló szépszülők, ködből érkezett rokonok, ázott bundával, féltestvérek, véreink, kópéink múltja nem képes derúje, a nyelv hangtalan mélyvénás hullámzása. Erdély, mint nemzeti naiva, Szép Heléna.

Meg a koma, ugye.

A humor nehéz és bonyolult műfaj, néha a legnagyobbaknak sem ment, illetve, ha mégis, felmentést kínált a komolyabb – mélyebb, disztíngváltabb, karcosabb – ügyek és élet-értekezések közben. A humor különösen jó hiánypótló ízé, valami szeklice, cikória. Elviccelni, ugye, az abszurd nemtelen szörnyetegét. Kafka, Csehov, ezek az urak is humorizáltak, mint a vásott cipőjű sarki hírlapíró. Lefingani a bárdos hóhért kivégzés közben, hahaha. A jó humor igazi hiánycikk a magyar irodalomban, de azért Karinthytól Orbán Ottóig vagy Örkényig, Petritől Kertész Imréig, EP.-től Parti Nagy Lajosig mindig is megvoltak a nagyágyúink.

A jó humor után jöhet táncba, gondolom, a derú nagyságos asszonya pörög-forog a parketten, a mentés, ködmönös asszony, kislány, néni, meg nem tudom mondani, hogy csinálja, mindig mosoly nehezeül az arcomra, ha elbeszél nekem. Fű, fa természet, moha. A derú otthona. A humornak nincsen otthona. A derú otthon van, otthont teremt, és szabadon hagy mégis. A jó humor nem nevetet föléltlenül. De jön, mint az időjárás. Bejelentkezik a pokolba hozzád. Bárhová különben. Oda, ahol olyan szarság van, hogy a szó bent reked. Delej. Bájital, korom a szíven, de jön. Csönget, kopogtat, husánggal veri a félfát. Katsztrófatüllben megjelenik a tündér, köszi. Derúsnek lenni, Ági, cso-

daság. Vannak hasonlataim, kis rozsdametafora rajzszögek. Bélyegragasztás az estéli szél szép, holdgömbölyded fenekére, üzenet, hír, kinek, akárkinek, senkinek, tudja meg mindenki élő, a derű él és virul, puszi. Ágnes, a derű egyszerre nehéz és könnyű, mert viseli az egész világot, miközben roppanna, akár a reggeli jég. A derű lucskos avar, amiben elfészkel a fázó, kicsi állat, miközben elrohannak mellette a véredek. Ittam vagy két éve székely baráti gyűlésekkel. Ötszáz vicc, nuku piszi, botrány lenne a nemzeti patológiában, az egyszer biztos. De viszont. Volt derű, keserű is, édes is, hiábavaló és megváltó, derű volt. Jó, most mondom neked a lényegét. Ilyen kisas módjára, kedves célzattal. Szeretettel. Boldogan. A legnagyobb részegségbe, a legrosszabb temetésbe, a legsúlyosabb irodalmi műveletbe is be tud menni a derű, csak legyen olyan választott, aki beviszi – nejlomban, szütyőben, ridikülben. Posztmodern avokádó, nemzeti bakfitty, a mesélés mindenhatósága, mindegy. Ági, te bevitted. (Karácsony Benő, Szép Ernő, lalala) Ennek a mostani könyvednek a címe, *Az örök székely*, Magvető gondozás, és én a gyönyörűszép derűjét láttam és élveztem leginkább. Ó, a sok szomorú autófikció mellett, milyen üdítő olvasmány volt! Humor, derű, irónia, mesés elbeszélői kedv, így együtt. Hogy lesz az emberből nő, férfi, eperfa. Köszönöm neked, hogy míg olvastam, a derűt érezhettem, és tudtam arra gondolni, hogy abban, amiben élünk, azon lehet nevetni is, sőt, még otthont is találhatunk, jöllehet semmi okunk nem lenne ilyesféle érzetekre.

OKIRAT

Alulista P. G.
öörko, kinevesett ei
teljesjogi, problemain-
was unglorantim
Napp Mairat.

Kelt, Ben, 86.06.86

Jehi G. G.

23. v. 86.

2a v. 86.
Amtschimmel

23. v. 86
Hankla

gersened fil 'igra
J20mju
Suisiden moedelhat
elhoff van

Ára: 980 Ft

Előfizetőknek: 500 Ft

**„Egy szétszerelt világ”
Petri György poétikai és életperei**

Petri György és Könczöl Csaba
szegedi beszélgetése 1992-ből

Marko Čudić
Erdélyi Ágnes
Horváth Kornélia
Margócsy István
Pataky Adrienn
írásai Petriről

Petri György hatvankét újabb dedikációja
Bíró-Balogh Tamás gyűjtésében

Tandori Dezső:
Egy „Petri”-moll etűd

Forgách András új Petri-rajzai

Szilágyi Lenke publikálatlan Petri-portréja

Képek a PIM Petri-kiállításáról

